

ע"פ 38608/10/20 - מרינה שבתאי נגד לאוניד אבלוביץ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 38608-10-20

ניתנה ביום 26 דצמבר 2020

הרשמת אפרת קוקה

מרינה שבתאי

-

לאוניד אבלוביץ

בשם המבקשת - בעצמה

בשם המשיב - עו"ד אור פולק

המבקשת

המשיב

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתו של בית הדין האזורי לעבודה בירושלים מיום 14.9.2020, בה נדחתה בקשתה של המבקשת לפסילת כבוד השופטת שרה שדיאור מלדון בעניינה (כב' השופטת שרה שדיאור; סע"ש 64268-12-18; להלן: **ההחלטה**).

2. **תקנה 112ג(ב) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991** (להלן: **תקנות בית הדין לעבודה**) מורה, כי המועד להגשת ערעור על החלטה בעניין פסלות שופט, הוא בתוך עשרה ימים מהמועד שבו הודעה ההחלטה לבעל הדין. החלטתו של בית הדין האזורי ניתנה ביום 14.9.2020 והומצאה למבקשת באמצעות דואר אלקטרוני ביום בו ניתנה. זאת, בהתאם **לתקנה 497ג(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984**, החלה בבית הדין לעבודה על פי **תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה**. המבקשת לא כפרה בהמצאה זו, ודבר קבלתה לידיה עולה אף מהודעה שהגישה לבית הדין האזורי ביום 14.9.2020, אודות כוונתה להגיש ערעור על ההחלטה. בהתאם, חל המועד האחרון להגשת הערעור ביום 24.9.2020. הבקשה להארכת מועד הוגשה רק ביום 20.10.2020, באיחור ניכר של עשרים ושישה ימים.

3. **המבקשת טענה**, כי האיחור בהגשת הבקשה להארכת מועד, נעוץ בטעותה בהבנת החלטת בית הדין האזורי מיום 15.9.2020, אשר קבעה כך: "התובעת תודיע על הגשת הערעור לבית הדין הארצי וכן תעדכן עד ליום 1.11.2020 אודות הליכי הערעור". המבקשת טענה, כי טעתה להבין מהחלטה זו, שהיא רשאית להגיש את הערעור לבית הדין הארצי עד ליום 1.11.2020. עוד טענה המבקשת, כי עקב הסגר שהוטל בשל מגפת הקורונה, לא יכולה הייתה לגשת לבית הדין מיום 18.9.2020 ועד ליום 18.10.2020.

המשיב הותיר את ההחלטה בבקשה לשיקול דעת בית הדין.

4. **תקנה 125 לתקנות בית הדין לעבודה** מסמיכה את בית הדין להאריך מועדים שנקבעו בחוק או בתקנות "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

בית המשפט העליון קבע עקרונות מנחים להגדרת "טעמים מיוחדים" כדלקמן:

"... במקרה שבו סוכלה הכוונה להגיש ערעור, עקב אירועים שהנם מחוץ לשליטה הרגילה של בעל הדין (מוות, מחלה). טעם מיוחד קיים אף במקרה בו התחולל אירוע שאינו צפוי מראש, ולא ניתן להיערך אליו מראש. גם מצב דברים טעה בעל הדין ביחס למצב המשפטי או העובדתי, כלול בקטגוריה זו, ובלבד שהטעות אינה טעות מובנת מאליה, טעות הניתנת לגילוי על ידי בדיקה שגרתית, שהגשת כל כתב טענות מחויבת בה".

(ע"א (עליון) 6842/00 ידידיה נ' קסט, פ"ד נה(2) 904).

עוד קבעה ההלכה הפסוקה את הכלל לפיו, איחור של ימים בודדים או אף של יום אחד בהגשת הערעור טעון תרוץ והצדקה (ע"א (עליון) 694/01 מדינת ישראל נ' לאה ויסמן, מיום 30.07.2001), וכי **"אכן יש ולעיתים אף איחור של יום אחד לא יהווה 'טעם מיוחד'".** כזאת היא עת אין בידי בעל הדין כל צידוק אחר נוסף לבקשה, או אם קיימת מצדו התרגשות חסרת הסבר" (עא"ח (ארצי) 30/06 רוני שמעון בע"מ - חארבי עליאן, מיום 20.12.2006).

הלכה פסוקה היא, כי גישתו הסלחנית של בית הדין בהכרה בקיומו של טעם מיוחד **"תעמוד למבקש הארכת מועד רק אם יעלה בידו להוכיח כי הסיבה לעיכוב מקורה, ולו בחלקה, בנסיבות חיצוניות שהן מחוץ לשליטתו"** (דב"ע (ארצי) נג/59-9 אליעזר גת - הבנק הבינלאומי הראשון, פד"ע כה 552).

הצורך להצביע על "טעם מיוחד" נובע מכלל סופיות הדיון, לגביו נפסק כדלקמן:

"סופיות הדיון מחייבת תחילת מועדים להתמשכותם של הליכים, כאשר בחלוף זמן סביר מסיומם, מתגבשת צפייתו של הצד שכנגד כי מסכת ההתדיינות בה נטל חלק תהפוך לנחלת העבר... לאור עקרון "סופיות הדיון" עומד לצד שכנגד הזכות לכלכל ענייניו מבלי שחרב הערעור תהא תלויה על צווארו זמן ממושך".

כחלק מההגנה על אינטרס סופיות הדיון, מייחס בית הדין משקל גם למידת האיחור בהגשת הערעור (יואל זוסמן **סדרי הדין האזרחי**, מהדורה שביעית, ס' 688). ככל שגדל האיחור, כך יקשה על המבקש להצדיקו והוא ידרש להצביע על טעם מיוחד בעל אופי מובהק.

אשר לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטה שעניינה פסלות שופט נפסק, כי המבקש נדרש להוכיח 'טעם מיוחד' מוגבר. זאת, לאור המועדים הקצרים שנקבעו בדין להגשת ערעור על החלטה מסוג זה, ולנוכח הצורך להביא טענות פסלות לסיומן בהקדם האפשרי (ראו: בש"א (ארצי) 128/06 **יעקב אהרוני - אינטרקלאב בע"מ**, 4.5.2006).

סיכויי הערעור מהווים שיקול מרכזי ומכריע בהחלטה בדבר הארכת מועד, וכך נפסק לעניין זה:

"הלכה פסוקה היא כי סיכויי הערעור הם 'שיקול חשוב ומהותי בהחלטה בדבר הארכת המועד להגשת ערעור' כאשר סיכויי הערעור, בהתאם לנסיבות המקרה גופו, יכולים כשלעצמם להתגבש לכדי טעם מיוחד להארכת מועד (עאח 14/07 בריסק לירן - המוסד לביוח לאומי; עאח 44/06 משה קרסנטי - תדיראן קבוצת הקשר בע"מ, ניתן ביום 30.10.16). עוד נפסק כי 'הנימוק העיקרי שצריך להנחות את בית הדין כאשר הוא שוקל בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, הוא סיכויי הערעור' (דב"ע נז/98 - 8 שלום כהן - מדינת ישראל - משרד התקשורת, מיום 12.2.97).

(עא"ח (ארצי) 38/08 עזרא מכאמל - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 22.1.2009).

5. לאחר בחינת טיעוני הצדדים בקשה ועיון בחומר המצוי בתיק שוכנעתי, כי מכלול נסיבותיה של הבקשה מצדיקות את דחייתה.

אמנם, מתקיימים בעניינה של המבקשת טעמים, אשר יכולים היו במקרה המתאים להצדיק את קבלת הבקשה. ראשית, המבקשת הגישה לבית הדין האזורי ביום 14.9.2020 הודעה על כוונתה להגיש ערעור, והביאה בדרך זו לידיעת המשיב את כוונתה להשיג על ההחלטה עוד במסגרת המועדים הקבועים בדין להגשת הערעור. מדובר בנסיבות שבהתאם להלכה הפסוקה יכולות להוות 'טעם מיוחד' להארכת מועד, אולם אין בהן כדי להקנות זכות 'אוטומטית' להארכת מועד (ע"ר 50482-06-16 רם פל סולר סטוקמרקט בע"מ - קרן, 7.7.2017). שנית, בחלק מהתקופה שהיתה נתונה להגשת ערעור שרר סגר חלקי במדינה.

אלא, שלצד טעמים אלה, מתקיימים במקרה שלפני טעמים אחרים המצדיקים את דחיית הבקשה. ראשית, מדובר באיחור משמעותי בן 26 ימים בהגשת הערעור. משכך, ואף לנוכח העובדה שמדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פסלות, נדרשת המבקשת להצביע על טעם מיוחד בעל אופי מוגבר ומובהק. המבקשת לא עמדה בנטל זה. טעותה של המבקשת בהתייחס לאמור בהחלטת בית הדין האזורי מיום 15.9.2020, אינה מהווה 'טעם מיוחד', ודאי לא 'טעם מיוחד מוגבר' להארכת מועד. עיון בהחלטתו של בית הדין האזורי מיום 15.9.2020 מעלה, כי נקבע בה מועד דיווח לבית הדין האזורי אודות התקדמות הליכי הערעור בבית הדין הארצי, וכי לא מצויה בה התייחסות למועד הגשת הערעור על פי דין. יש לציין, כי המועד להגשת ערעור על החלטה בעניין פסלות שופט קבוע בדין וניתן לבירור על נקלה. העובדה שהמבקשת אינה מיוצגת, אינה מהווה בהקשר זה 'טעם מיוחד' להארכת מועד.

זאת ועוד, פגרת הסוכות בבתי המשפט ובבתי הדין לעבודה החלה בשנה זו רק ביום 29.9.2020, ועד מועד זה, ניתן היה להגיש מסמכים למזכירות בית הדין.

טעם נוסף לדחיית הבקשה, וראשון בחשיבותו, הוא העובדה שעל פני הדברים, סיכויי של הערעור נמוכים מאוד. עיון בטענותיה של המבקשת בבקשה לפסלות שופט מעלה, כי על פני הדברים, לא עלה ביד המבקשת להצביע על חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט על ידי כבוד השופטת שדיאור. במצב דברים זה שוכנעתי, שאין הצדקה לעכב את המשך בירור ההליך לפני בית הדין האזורי על ידי מתן הארכת מועד להגשת ערעור על

ההחלטה מיום 14.9.2020.

6. סוף דבר - הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור נדחית.

לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות. מזכירות בית הדין תסגור את התיק.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"א (26 דצמבר 2020) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.